

Forbud imod, at Kvinden indtræder i Arbejde i den bestemte Fabrik efter at have født, idet en Bestemmelse derom ikke kan forhindre, at hun paatager sig Arbejde andetsteds. Men dette forekommer mig at bero paa en Miskendelse af, hvad en saadan Bestemmelse betyder. Den har formelt Form af et Forbud, men i Virkeligheden er Meningen med den jo at give de paagældende Kvinder en Støtte imod Forsøg fra Arbejdsgiveres Side paa at tvinge dem ind i Arbejdet, saa længe de have Skade deraf. Det er paa mange Omraader Formaalet med den Slags Bestemmelser, og den Omstændighed, at hun kan gaa ind i Arbejde andetsteds, berøver ikke Bestemmelsen dens Betydning. Jeg skal nævne et Par Eksempler fra en anden Sfære. Københavns Kommune har indført en 8 Timers Arbejdsdag for Retorthusarbejderne paa Københavns Gasværker og har afskaffet Helligdagsarbejdet for Lygtetænderne. Nu er det blevet os sagt, at Retorthusarbejderne benytte en Del af deres 16 Timers Fritid til at søge sig anden erhvervsmæssig Beskæftigelse, og fremdeles er det blevet sagt os — ja, det er meddelt os officielt — at en Del af Lygtetænderne benytte Søndagsfritiden til at udføre Arbejde som Reservelygtetændere. Slige Ting kunne være meget ærgerlige, men de kunne dog paa ingen Maade bevirke, at jeg for mit Vedkommende skulde fortryde at have ydet min Medvirkning til, at disse Bestemmelser ere blevne trufne. Thi jeg er overbevist om, at efterhaanden vil Opfattelsen saaledes ændres, at de vedkommende virkelig ville benytte deres Fritid og da navnlig Helligdagsfritiden just paa en saadan Maade, som var tilsigtet. Derfor tror jeg ogsaa, at naar Lovgivningsmagten først har slaæet det Princip fast, som findes i Lovforslagets § 7 — jeg indrømmer for Resten bedre saaledes, som den var i den ærede Ministers oprindelige Affattelse end i Udvalgets — vil der derved være gjort en god og rigtig Gerning. Jeg skal i øvrigt paa dette Punkt erkende, at det, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) sagde om en mulig ønskelig Rettelse i § 7, er rigtigt. Jeg vender mig saa mod de andre Argumenter, der ere førte i Marken mod § 7 i den foreliggende Skikkelse, særlig fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendson). Det ærede Medlem spurgte, hvorfor just *denne* Svaghedstilstand skulde beskyttes, naar man ellers ikke indfører slig Beskyttelse. Det maa det ærede Medlem dog let kunne sige sig selv. Det,

man beskytter her, er jo ikke i første Række Moderen, men det er Barnet. Det er en Svaghedstilstand, men paa den anden Side et naturligt Led i Menneskets Udvikling, og det er det Led, hvorved Moderen og Barnet bindes til hinanden. Vi, der ønske dette gennemført, ønske ikke at rive Barnet bort fra Moderens Bryst, vi ønske at gøre det muligt for Moderen at blive hos Barnet som dets naturlige Næringskilde, hvilket jo er udelukket, naar hun øjeblikkelig efter Fødselen skal indtræde i Fabrikarbejdet. Saa siger det ærede Medlem endvidere: Hvorfor saa give en saadan Beskyttelse for Fabrikarbejdersker alene? Hvorfor skal da ikke ogsaa f. Eks. Tyendet nyde godt deraf? Ja, Svaret herpaa forekommer mig ogsaa at være saa nærliggende, at jeg næsten generer mig ved at sige det. Det ligger jo simpelthen deri, at det ikke er normalt, at gifte Koner ere Tyende i Tyendelovens almindelige Forstand, medens det derimod ikke er sjældent, at Fabrikarbejdersker ere gifte Koner. Det synes mig særlig fra det ærede Medlems Standpunkt, idet han ønsker at gøre Forskel paa gifte og ugifte Mødre, at være meget øjensynligt, hvorfor man gør Forskellen. For saa vidt et Tyende faar et Barn, vil det netop i Reglen være en uægtefødende, medens derimod en Fabrikarbejderske, der faar et Barn, ofte vil være en gift Kone. For øvrigt vil jeg sige, at naar det ærede Medlem truede med at ville stille et Forslag — jeg forstod det ærede Medlem saaledes — om, at der skulde gøres Forskel paa ægte- og uægtefødende, møder jeg det med stor Sindsro, thi paa dette Punkt tror jeg mig i Overensstemmelse med Aanden i hele den danske Lovgivning i de sidste halvandet Hundrede Aar, naar jeg ønsker at indtage det Standpunkt, at man ikke skal straffe Barnet for det, som man med det ærede Medlems Udtryksmaade kan betragte som Moderens Synd. For saa vidt det ærede Medlem talte om Barnefaderens Forpligtelser, vil han sikkert erindre, at jeg viste mig meget villig og særlig at jeg over for det ærede Medlem personlig har udtalt min Villighed til at foreslaa tilføjet en Bestemmelse om, at det, der staar i § 7, 2det Stykke, ikke skal medføre nogen Forandring i den af os i Fjor vedtagne Lov om Barnefaderens Forpligtelser over for uægte Børn, men dermed var det ærede Medlem ikke tilfreds, han vilde have videregaaende Bestemmelser. Dertil kan jeg dog ikke yde min Medvirkning, og jeg tror heller ikke, at andre Medlemmer af Udvalget ville yde